

[Christmas Møller.]

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke Varer, hvilken Told, hvilke Lande har jeg ikke sagt noget som helst om, at vort Forslag ikke gav den Stilling, jeg her udtrykkelig har redegjort for. Men det, der er Kærnepunktet i denne Diskussion, er dette, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen søger at foregive, og at Venstre agiterer uredeligt ved et Møde forleden i Handels- og Kontoristforeningen, uredeligt ved den Pjeceagitation, det foranstalter, med, at dets økonomiske Politik paa dette Omraade vilde være en helt anden end den Valuta-centralordning, der er gennemført. Det er derfor, jeg har stillet det Spørgsmaal til det ærede Medlem, hvilke Varer der vilde omfattes af Importreguleringen efter hans Forslag. Og her har det ærede Medlem været fuldkommen renonce paa Svår.

Statsministeren (Stauning): Den Forhandling, der er ført i Løbet af Dagen, har fremhævet, hvilken kraftfuld Opposition, hvilken Enighed den Alliance bærer i sig, som for faa Dage siden er indgaaet. Det er som Følge deraf heller ikke muligt at finde nogen Linie fra denne Oppositions Side, som kan siges at angive, hvorledes den politiske Virksomhed i den kommende Tid skal føres paa de Omraader, her er Tale om, og derfor er det vel fuldkommen forstaaeligt, at der ikke kan være nogen Grund til paa dette Stadium paa ny at indgaa i en Imødegaelse af fremsatte Betragtninger af saglig Art, som nu og da ogsaa trænger sig frem i Forhandlingen.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har i de mere personlige Bemærkninger yttret sin Misfornøjelse med min Besvarelse af det Spørgsmaal, han paa et tidligere Stadium havde stillet om, hvem jeg mente der havde Sympati for Bagvaskeriet. Det er beklageligt, at det ærede Medlem er misfornøjet, men jeg kan ikke tjene det ærede Medlem i at gøre Tilføjelser, og det kan heller næppe siges at være nødvendigt nu. Efter denne Dags Forhandling er der dog ingen, der kan være i Tvivl om, at den Udtalelse, jeg har fremsat til det ærede Medlem, er fuldkommen udtømmende.

Det ærede Medlem Hr. Holstein har jo oplyst i Dag, at han er Aristokrat, og det var i og for sig godt, han sagde det. Derefter holdt han en Tale, hvis Karakter var af en saadan Art, at det vilde være urimeligt at gaa ind i en Diskussion paa det Grundlag. Det ærede Medlem kan for min Skyld fortsætte, om han ønsker det, og med hvilke Vaaben han ønsker det. Jeg skal nok

klare mig trods Gift og Sladder. Det ærede Medlem behøver altsaa ikke at tage noget som helst Hensyn til mig. Han maa blot vide, at jeg har altid sat mig op mod Hykleriet, og det vil jeg gøre fortsat i den korte Tid, som det ærede Medlem synes at levne mig tilbage af Livet.

Handelsministeren (Hauge): Jeg har kun nogle faa Bemærkninger at gøre, idet der ikke, siden jeg talte i Formiddags, er fremført ret meget mod det, jeg dér sagde.

Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Krag, vogtede sig vel for at imødegaa mine Udtalelser paa den Maade, at han satte en bestemt forment Fremgangsmaade op imod det, som jeg pegede paa som det uundgaaelige med Hensyn til importregulerende Foranstaltninger, saa længe de økonomiske Tilstande forblev, som de nu er Verden over og i Danmark.

Det ærede Medlem Hr. Krag valgte i sit negative Forsvar for den Agitation, han og Venstre har iværksat over for Valutaordningen, at henvise til, med hvilket Held Venstre for en 15—16 Aar siden traadte op imod 7. August Lovene. Det ærede Medlem mindede om vor Modstand mod denne Lovs Ophævelse og vogtede sig i denne Forbindelse ikke for at henvise til, at Danmark dog overlevede denne Lovs og Den overordentlige Kommissions Ophævelse. Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Krag her gjorde sig skyldig i en meget stor Uforsigtighed, thi med Rette kunde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller umiddelbart efter, at det ærede Medlem Hr. Krag havde talt, erindre det ærede Medlem om, at en stor Del af de Vanskeligheder, som vi senere fik at kæmpe imod, efter at 7. August Lovene var ophævet, stammede netop fra den Periode, da man lod de økonomiske Kræfter optræde frit just i en abnorm Tid, dog ikke saa abnorm, som Tiden er nu i økonomisk Henseende. Den frie Vareimport i 1919—1920 til Danmark blev, som jeg sagde i Formiddags, jo Aarsagen til en Række Ulykker for Danmark, den førte til Kronkursens Ødelæggelse, fordi vi importerede for Beløb, der ikke balancerede med vore Eksportindtægter og andre disponible Indtægter eller Beholdninger.

Den frie Import dengang førte til Bank sammenbrud, til økonomisk Ruin for en Mængde Virksomheder og private Personer, den førte, navnlig i Sønderjylland, til helt abnorme pengemæssige Forhold, der yderligere forværredes, da Venstre nogle Aar efter kaldte paa den ærlige Krone i Modsætning til den devaluerede Krone, den Krone, vi havde